

ikke den høje Regering vil tage op til Overvejelse, om den ikke bør anspore til, at teknisk uddannede Folk søge efter Udveje til Udnyttelse af de forskellige naturlige Hjælpe midler, vi have til at frembringe Kraft, saa at vi ikke behøve at være afhængige af Udlandets Hjælpe midler.

Staaing: Det Parti, jeg tilhører, har naturligvis ogsaa været opmærksomt overfor den Situation, som foreligger, og har drøftet, om der kunde tænkes Muligheder for at afhjælpe de Vanskeligheder, Kulstrejken naturligvis kan medføre. Men da vi kom til det Resultat, at vi neppe vare i Stand til at give Raad, i hvert Fald ikke bedre Raad, end det ærede Medlem for Sorø Amts 3die Valgkreds (H. Neergaard) i Dag har givet, foretrak vi at lade være med at rejse Sagen. Det forekommer mig nemlig, at det ikke kan gavne at rejse en Sag, naar man dog ikke er i Stand til at paapege Udveje eller stille Forslag eller Krav af nogen Art med Hensyn til, hvad der burde gøres. Derfor synes jeg, at naar det ærede Medlem for Sorø Amts 3die Valgkreds ikke har været i Stand til i mindste Maade at anvise nogen Vej ud af den Nød, han paastaar er til Stede, er Forespørgselen temmelig overflødig, ihvorvel det maaske kan siges ikke at være til Skade, at den er fremkommen, da Folk derved blive opmærksomme paa, at der kan være Udsigt til vanskelige Tider. Paa den anden Side kan den maaske dog bevirke det skadelige, at efter at det ærede Medlem nu har talt om, at paa dette eller hint Sted mangler der Kul, vil der fra Kulimportørernes Side blive gjort Forsøg paa at skrue Priserne endnu mere i Vejret, end det allerede er sket paa de Steder.

Det ærede Medlem havde ikke noget synderligt at oplyse i den foreliggende Sag. Han sagde, at de Oplysninger, han havde skaffet, vare vistnok ikke paalidelige. Som Følge deraf var det altsaa ikke muligt at faa noget at vide om, i hvor stor Udstrækning der er Kulnød eller Kulmængder til Stede. Derimod fremkom det ærede Medlem med et Par Bemærkninger, som jeg ikke kan nægte mig Fornøjelsen af at holde fast, de vare saare interessante, da de kom fra en saa konservativ Mand som det ærede Medlem. Det ærede Medlem sagde blandt andet, at det kan blive nødvendigt for Almenvellet at gøre Indgreb i private Forhold. Jeg glæder mig meget over denne Udtalelse, som jeg skal erindre mig til kommende Tider, naar det ærede

Medlem i andre Forhold, hvor Almenvellet kræver det, vil stritte imod, at der gøres Indgreb i dette eller hint saakaldte Privatforhold. Her, hvor det nu er det ærede Medlems og hans nærmestes Interesser, det hovedsagelig drejer sig om, er han klar over, at nu kræver Almenvellet eller kommer maaske i en nær Fremtid til at kræve Indgreb af Staten i private Beholdninger. Det maa da sikkert, naar det i kommende Tider drejer sig om Arbejdere, være rimeligt at minde det ærede Medlem om, at han har ment, at Almenvellet krævede Statens Indgreb i private Kulbeholdninger. Naar Arbejderne engang mangle Brød, maa det være berettiget, at de kræve Brød udleveret, at der af Hensyn til Almenvellet gives dem det, der er nødvendigt for at opretholde Livet. Men det Synspunkt bestrides ellers af det ærede Medlem og hans Parti. Paa samme Maade taler det ærede Medlem ved andre Lejligheder om den stærke Samfundsfølelse, der er i de Kredse, han tilhører, medens han i Dag konstaterer, at i de Kredse, hvor man laa med Kulbeholdninger, var der saare ringe Samfundsfølelse. Ja, det er netop det, vi pleje at sige, at der er saare ringe Samfundsfølelse i de Kredse; de aflevere meget nødtigt noget til dem, der lide Mangel her i Samfundet.

Den eneste Anvisning, det ærede Medlem fremkom med, var, at man skulde nedsætte en Slags Velfærdskomité, der skulde granske, hvorledes man skulde skaffe og fordele de nødvendige Kul. Jeg tror nu ikke, at Tidspunktet dertil er belejligt, eller at det for Tiden vil være nødvendigt at skride til en saadan Foranstaltning. Jeg har den Opfattelse, at saavel de forskellige Afdelinger af Statsmaskineriet som de forskellige Kommuner her i Landet hver for sig har deres Opmærksomhed henvendt paa disse Forhold og søger at gardere sig for den nærmest kommende Tid og holder sig rede til at møde endnu større Vanskeligheder end dem, der for Øjeblikket ere for Haanden. Jeg er saaledes bleven bekendt med, at Aarhus Kommune, som var truet af Kulnød, har skaffet sig betydelige Forsyninger, saa at den er i Stand til at afhjælpe de Vanskeligheder, der kunde komme deroppe. Jeg antager derfor, at man ogsaa i Landets øvrige Kommuner har haft sin Opmærksomhed henvendt paa denne Sag og søger, som den højtærede Minister udviklede, at afværge de Vanskeligheder, som den ærede Forespørger fremmanede saa sorte for os.